

Όσιος Εφραίμ: Θα πεις “Ο ευτυχέστερος άνθρωπος του κόσμου εγώ είμαι”

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Στο σπίτι μας, στη Θήβα, ήρθε μια δαιμονισμένη γυναίκα και η μητέρα μου, αγράμματη, λέει: “Θεοτόκε Παρθέने, Χαίρε Κεχαριτωμένη Μαρία”.

“Μην το λες αυτό”, της είπε η δαιμονισμένη, “γιατί θα μπήξω τις φωνές και θα σηκωθεί όλη η γειτονιά και θά ρθει εδώ πέρα”...

Βλέπεις; Αγράμματη γυναίκα, το “Θεοτόκε Παρθέने” είπε!

Εσείς μπορείτε να πείτε το “Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με”, ή το “Ψαλτήρι” ή ευχές που λέει ο Μέγας Βασίλειος στον όρθρο, στον εσπερινό. Κι αυτά προσευχή είναι.

Αλλά το καλύτερο είναι, να πούμε, το “Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με».

Η προσευχή αυτή αναπληρώνει το πρόσωπο του Γέροντα που δεν έχεις. Τον αναπληρώνει.

Εάν τον έχει κοντά του κάποιος, θα τον ρωτήσει. Εάν δεν τον έχει κοντά του τον πνευματικό του, τότε ευχή, “Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με”.

Και ο μέγας άγιος Χρυσόστομος αυτό λέει. Είτε το επάγγελμά σου, η υπηρεσία σου δεν σ’ αφήνει, τρόπον τινά, να πας την Κυριακή στη Λειτουργία, μπορείς να κάνεις

την καρδιά σου Εκκλησία· “Εν Εκκλησίαις ευλογείτε τον Θεόν”.

Εκκλησία εννοεί και τον ναό που πηγαίνουμε, αλλά και την καρδιά του ανθρώπου. Μπορείς να κάνεις την καρδιά σου θυσιαστήριο. “Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με». Μπορεί να την κάνεις!

Εγώ δεν πηγαίνω ούτε στον εσπερινό, ούτε στις ακολουθίες, γιατί δεν ακούω. Όσο πάει η ακοή πέφτει, πέφτει.

Αναπαύομαι στο κομποσχοινάκι μου. Πρώτα βρήκα την προσευχή στο δωμάτιο κι έπειτα στη Λειτουργία. Η Λειτουργία σε τονώνει να βρεις περισσότερη προσευχή. Και το κομποσχοίνι κατόπιν σου τονώνει το ηθικό να πας μέσα στα “Άγια των Αγίων”.

Πολλές φορές πήγαινα μέσα στην Εκκλησία, στο ιερό. Εδώ είναι ο Θεός, σε πληροφορεί. Πολλές φορές που λειτουργούσε ο Γέροντας, εγώ δε λειτουργούσα. Όλη η Εκκλησία ήτανε βουτηγμένη σε γλυκύτητα, στο μέλι. Ο Γέροντας λειτουργούσε κι εγώ αισθανόμουνα τη Χάρη.

Η ευχούλα, λοιπόν σε οδηγεί σταδιακά στη Χάρη. Και θα δεις αυτό είναι σα να φύτεψες ένα δεντράκι κι αύριο μεθαύριο θα κάνει καρπό.

Κι ο άγιος Χρυσόστομος κι ο άγιος Βασίλειος απ’ αυτό άρχισαν. Μικρό δεντράκι κι έγιναν φωστήρες της οικουμένης. Κι ο άγιος Συμεών ο Νέος έτσι άρχισε κι έγινε το φως κατόπιν· κοσμικός ήταν. Κι ο άγιος Γεώργιος κοσμικός ήταν.

Πόσοι κοσμικοί εργάζονται νοερώς. Πόσοι κοσμικοί είναι φαινομενικώς κοσμικοί και κατά βάθος, κατ’ ουσίαν, είναι καλόγεροι.

Εκείνο, το οποίο είναι το κυριότερο, γιατί έχει πολλή δύναμη, πολλή σπουδαιότητα, πριν τα μεσάνυχτα να ορίσεις, έστω μισή ώρα ή κατά τις εννιά μισή με δέκα προ του μεσονυκτίου, όταν έχεις τελειώσει όλες τις δουλειές σου, όλες και να καθίσεις να πεις την “ευχούλα”.

Πρόσεξε όμως, εκείνη την ώρα ή το τηλέφωνο θα σου χτυπήσει ή ύπνος θα σε χτυπήσει ή καμιά βλασφημία θα σε χτυπήσει. Εκείνη την ώρα τίποτες.

Κλείσε το τηλέφωνο. Τελείωσε όλες τις δουλειές σου και κάνε αυτό. Μισή ώρα, όχι περισσότερο. Να καθίσεις να πεις την ευχούλα. Μία προς μία λέξη. Και να την κατανοείς:

“Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με”.

“Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με”.

Έτσι, ικετευτικά, παρακλητικά, κλαψιάρικα.

“Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με”.

Να καθίσεις έστω μισή ώρα. Αυτό είναι ικανό να σε διατηρήσει σε μια ειρήνη όλη

την ήμερα.

Και αυτό είναι σαν τον “αισώπειο μύθο”, ότι σκάβεις το αμπέλι, για να βρεις “τον θησαυρό”. Και μετά από λίγο χρονικό διάστημα, αναλόγως της καθαρότητός σου, αναλόγως του ζήλου σου, θα συναντήσεις, θα βρεις: Το πρώτο, το οποίο θα βρεις είναι η χαρά.

Η χαρά θα σου δίνει έτσι ώθηση, προθυμία, θα σε βοηθήσει να λες περισσότερες φορές την ευχούλα. Η ευχή θα φέρει περισσότερη και μεγαλύτερη χαρά!

Η μεγαλύτερη χαρά θα σε παροτρύνει να λες περισσότερες φορές την ευχή. Κι έτσι, η χαρά φέρει την ευχή, η ευχή τη χαρά. Και θα φθάσεις σ’ ένα σημείο που θα πεις: “Ο ευτυχέστερος άνθρωπος του κόσμου εγώ είμαι”!

Από Το Βιβλίο Του Γεωργίου Κρουσταλάκη, «Γέρων Εφραίμ Κατουνακιώτης, Ο Θεολόγος Και Παιδαγωγός Της Ερήμου», Των Εκδόσεων Εν Πλω, Σσ. 483-486.